

[Forsvarsministeren.]

ret, saaledes at en fastere Plan kan lægges. Paa den anden Side er det naturligt givet, at man fra de ansvarlige Myndigheders Side lægger megen Vægt paa saa snart som muligt at faa Materiel leveret, fordi Uddannelse af Mandskabet paa tidssvarende Maade kræver Tilstedeværelse af moderne Materiel.

Som jeg nævnte før, danner Flyvemateriellet en Undtagelse, idet man her har købt eller truffet Foranstaltning til at købe Materiel for ca. 17 Mill. Kr. Det er Anskaffelser, der er fælles for Hæren og Søværnet, og hertil har man jo faaet Finansudvalgets Tilslutning. Det drejer sig udelukkende om Uddannelsesmateriel, og det maa siges, at man har faaet det nødvendige Uddannelsesmateriel paa langt gunstigere økonomiske Vilkaar, end man vilde have kunnet faa om blot et Aar, fordi Overskudslagrene af militære Skolemaskiner til den Tid ikke længere staar til Disposition. Ud over dette nødvendige Uddannelsesmateriel maa ogsaa for Flyvevæsenets Vedkommende de Rammer afventes, som den kommende Forsvarsordning maa lægge.

Det ærede Medlem Hr. Johs. Christiansen har paa ny beskæftiget sig med Hjemmeværnforeningerne. Jeg er enig med det ærede Medlem i, at det er ønskeligt, at Kontrollen med Hjemmeværnforeningernes Vaaben og med Uddannelsen i disse Foreninger bliver saa betryggende som overhovedet muligt. Krigsministeriet har fra første Færd haft et aabent Øje herfor, hvilket da ogsaa fremgaar af den Overenskomst, der er afsluttet mellem Hjemmeværnforeningerne og Krigsministeriet. Som det ærede Medlem ved, er det ved denne Overenskomst fastsat, at de af Hærens faste Befalingsmænd, som er villige dertil, kan beordres som Instruktører ved Hjemmeværnforeningerne, og det er mit Indtryk, at en ikke ringe Del af Hærens Befalingsmænd har taget dette Arbejde op. De personelle Forhold inden for Hæren og Søværnet er jo imidlertid desværre saa anspændte, at det daglige Arbejde i mange Tilfælde ikke levner Befalingsmændene den tilstrækkelige Frihed til at paatage sig en saadan ekstra Tjeneste.

Hvad angaar Kontrollen med Hjemmeværnforeningernes Vaaben, gør ganske det samme Forhold sig gældende. Der er i Overenskomsten tilsikret Krigsministeriet en indgaaende Kontrol med Hjemmeværnforeningernes Vaaben, men ogsaa en saadan Kontrol kræver Personel. Krigsministeriet lægger imidlertid saa megen Vægt paa dette Spørgsmaal, at man allerede kort efter Overenskomstens Underskrivelse har taget Skridt

til Gennemførelse af en Ordning, hvorved der skabes Udvej for en systematisk Kontrol med Opbevaringen og Tilstedeværelsen af Hjemmeværnforeningernes Vaaben ved kvalificeret Personel, der paaregnes tilknyttet Hjemmeværnforeningerne og disses syv Regioner. Jeg agter ikke at forsvare de Misbrug af Vaaben eller andre beklagelige Episoder, der maatte vise sig at have direkte Tilknytning til Hjemmeværnforeningernes Virksomhed, men jeg maa dog paa den anden Side mene, at den Episode, som det ærede Medlem har fremdraget her i Tinget, dels næppe kan siges at være af en saadan Karakter, at den med Rimelighed vil kunne motivere en almindelig Mistænkeliggørelse af den Uddannelse, der søges bibragt Hjemmeværnforeningernes Medlemmer, og dels viser, at Lederne vedkender sig deres Ansvar og ogsaa drager en forstandig Slutning af en saadan Tildragelse.

Hvad i øvrigt Revolverforbrydelserne angaar, som det ærede Medlem talte om, synes det ikke godtgjort for mig, at disse skyldes Medlemmer af Hjemmeværnforeningerne, og jeg tillader mig i øvrigt at betvivle, at disse Forbrydelsers Omfang paa nogen Maade vilde have været paavirket af en almindelig Inddragelse af alle Vaaben efter 5. Maj i Fjor. Jeg er tilbøjelig til at tro, at selv om det havde været den rationelle Fremgangsmaade, vilde en saadan Fremgangsmaade alligevel have medført en meget stærk Forøgelse af Kategorien ulovlige Vaaben.

Det ærede Medlem Hr. Einar Simonsen rettede et Par Spørgsmaal til mig angaaende Anvendelsen af civil Arbejdskraft, særlig den kvindelige, inden for Værnene. I Henhold til de siden Befrielsen i Fjor gældende Bemyndigelseslove har Forsvarsministeren Ret til at anvende civil Arbejdskraft i større Udstrækning end normalt baade i Kostforplejningen og ved Rengøringen. Begrundelsen for denne Foranstaltning var, at Antallet af indkaldte Soldater umiddelbart efter Befrielsen ikke var saa stort, og at man desuden maatte lægge Vægt paa saa hurtigt som muligt at faa frigjort saa mange af de indkaldte som muligt udelukkende til Militærtjeneste, indtil de mest presserende Overgangsopgaver var løst. Jeg understreger, at der ved denne Foranstaltning var Tale om en midlertidig Bemyndigelse, som naturligvis maatte tilpasses efter vekslende Forudsætninger.

Det kan ikke nægtes, at denne Bemyndigelse er blevet brugt overmaade flittigt. Jeg kan saaledes nævne, at der pr. 1. Juli i Aar alene i Hæren var antaget Medhjæl-